

Norsk selskap for indre medicin

Høstmøte 4. og 5.XI.1966.

Benmargstransplantasjon ved aplastisk anemi

PETER F. HJORT & ARNE BØYUM

Vi har utført benmargstransplantasjon hos to pasienter med aplastisk anemi, begge tilsynelatende vellykket.

Den første pasient (A.E.) var en 66 år gammel kvinne med polycytemi som hadde utviklet pancytopeni under behandling med Myleran®. Etter 5 uker var hun alvorlig syk med blødninger og infeksjoner. Hennes *twillingsøster* var usedvanlig lik henne, hadde identiske fingeravtrykk og blodtyper, og vi overførte derfor 400 ml av søsterens blod-benmarg ($4,4 \times 10^9$ kjerneholdige celler) ved intravenøs infusjon til pasienten. 13 dager senere begynte blodverdiene å stige, og i løpet av 4 uker kom det komplett normalisering. Observasjonstiden er ennå så kort (3 måneder) at det er for tidlig å si hvordan det vil gå med polycytemien.

Den andre pasienten (A.T.) var en 29 år gammel kvinne som hadde fått ca. 64 g chloramphenicol for tyfoidfeber i Mexico. 2½ måned senere utviklet det seg svær pancytopeni med infeksjon, blødning og tom benmarg. Steroider og splenektomi hadde ingen effekt. Etter 3 måneder virket tilstanden håpløs. Hun var da gravid i 5.måned, og det ble gjort abortus provocatus ved keisersnitt. *Fosterets lever og milt* ble suspendert og infundert intravenøst (34 ml med til sammen $6,3 \times 10^9$ kjerneholdige celler). I løpet av

14 dager kom det en langsom remisjon som fortsatte til full helbredelse. Det var så vidtgående serologisk overensstemmelse mellom pasienten og fostret at det ikke lyktes å avgjøre om transplantatet »tok», men bedringen kom i direkte tilslutning til at det ble gjort abort med transplantasjon.